

ment det rigtigt at angive det nævnte Forhold som Betingelse for Beskyttelsen.

Yderligere Begrænsninger med Hensyn til Virksomhedens Art har man fundet utilraadelige. Hvis man nemlig vilde forsøge gennem en Opregning at angive de Erhvervsvirksomheder, der skulde beskyttes, vilde man udsætte sig for dels at udstrække Beskyttelsen for vidt, dels at begrænse den for stærkt. Beskyttelsen vilde let blive for omfattende, idet den vilde kunne værne saadanne Erhvervsdrivende, som ikke var knyttet til et bestemt Sted, og paa den anden Side vilde en Opregning meget vanskelig kunne gøres saa udtømmende, at ikke visse Erhverv, der har Krav paa Beskyttelse, vilde falde uden for.

Man har foreslaaet at begrænse Beskyttelsens lokale Omraade til kun at omfatte de større Byer eller bymæssige Bebyggelser, idet der antagelig uden for disse i Almindelighed ikke føles nogen virkelig Trang til Beskyttelse. For at aabne Mulighed for at udstrække Beskyttelsen til Erhvervsvirksomheder der er beliggende uden for det nævnte Omraade, naar der under særlige Forhold maatte føles Trang dertil, har man foreslaaet, at der gives Indenrigsministeriet Adgang til efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse at lade Beskyttelsen omfatte ogsaa andre Byer eller bymæssige Bebyggelser.

Bestemmelsen i Stk. 2, hvorefter Landbrugsvirksomheder er undtaget fra Loven, tiltrænger formentlig ikke særlig Begrundelse.

Til § 2.

Forbilledet for de her foreslaaede Regler er til en vis Grad den i fransk Ret gældende Voldgiftsordning. Denne Afgørelsesmaade giver Adgang til en hurtig Tilendbringelse af de forekommende Spørgsmaal, og herpaa maa der lægges stærk Vægt; det er for begge Parter af største Betydning, at Sagen ikke trækker ud, og man har derfor ment at maatte foretrække Voldgift for Domstolsafgørelse, der i Tilfælde af Appel vilde kunne tage uforholdsmæssig lang Tid.

Hvad Voldgiftsrettens Sammensætning angaar, har man fundet det rettest at foreslaa, at hver af Parterne vælger 2 Voldgiftsmænd. Erfaringen synes at vise, at der skabes størst Garanti for en grundig Drøftelse af Sagen ved, at der møder to Medlemmer fra hver af Siderne. Gennemføres den foreslaaede Ordning, vil Forholdet vel nok udvikle sig saaledes, at vedkommende Organisationer (Erhvervs-, Lejer- og Udlejer-

organisationer) udpeger Kredse af Mænd, der er villige til at virke som Voldgiftsmænd, og i det hele vil det vel kunne ventes, at Organisationerne paa begge Sider vil yde deres Bistand til Sagernes Oplysning og Behandling.

Det foreslaas, at der udpeges en fast retskyndig Formand for hver Amtsrads-kreds samt en saadan for København—Frederiksberg. Hvervet som Formand forudsætter, at den paagældende har særlige personlige Betingelser for at udfylde det, og man har derfor ment det nødvendigt, at Formændene udvælges under særlige Garantier. Om Fremgangsmaaden ved Udvalgelsen henvises til Forslagets § 13.

Til § 3.

I denne Paragraf omhandles det Tilfælde, at Udlejeren efter Udløbet af et Aar fra Lejemaalets Ikrafttræden opsiges Lejeren til Fraflytning af de Lokaler, hvori Virksomheden drives, eller dertil hørende Beboelse. Der foreslaas i saa Tilfælde give Lejeren Ret til (inden for den i Paragraffen angivne Frist) at indbringe Spørgsmaalet for vedkommende Voldgiftsret, hvis han ikke kan blive enig med Udlejeren om Lejemaalets Fortsættelse eller om Vilkaarene herfor.

Den foreslaaede Bestemmelse maa sammenholdes med Reglerne i Udkast til Lov om Leje §§ 55, 57 og 60, hvor det er foreslaaet, at Udlejeren i det første Aar („Prøveaaret“) af en 3 eller 5 Aars Periode og ved en saadan Periodes Udløb frit kan opsiges Lejeren eller træffe Aftale med ham om ændrede Lejevilkår. Ved Reglen² i nærværende Forslags § 3 bibeholdes Bestemmelsen om et Prøveaar ogsaa for de i Udkastet omhandlede Erhvervsvirksomheder, medens Opsigelse, som sker efter Prøveaarets Udløb, for disse Virksomheders Vedkommende kan kræves prøvet ved Voldgiftsretten.

Til §§ 4—6.

Det foreslaas paalagt Voldgiftsrettens Formand uden Tilkaldelse af Voldgiftsmændene at søge at mægle mellem Parterne. Opnaas Forlig ikke, gaar Sagen til den samlede Voldgiftsrets Afgørelse. De foreslaaede Bestemmelser tiltrænger formentlig ikke nærmere Forklaring.

Til § 7.

Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde maa selvfølgelig bero paa et Skøn. Med Hen-